

sproti ne smejo rok križem držati! — Vprašamo zdaj le: „quousque tandem“?! Mi bi sami sebe omadeževali, ako bi se spuščali s takimi turškimi bašibožuki v razgovor na drobno; le eno glavno reč moramo v pretres vzeti, in to je: kdo je verni Avstrijan — ali smo mi Slovenci ali ste vi? Zakaj „Tagblatt“ molči o dogodbah na Laških mejah? — zakaj oči in ušesa zatiskuje pred pismom Nj. Veličanstva, ki so ga Goriški Slovenci ne davno prejeli? Pri vsem tem pa se drzne Ljubljanski butelj narodno stranko natolcevati veleizdaje! Smo li mi iznašali otrés „svinčenih podplatov v Avstriji?“ Smo li mi kedaj rékli: „najprej in pred vsem smo mi Nemci, potem še le Avstrijci?“ Smo li mi tisti, ki so pri kazinskih pojedinah obžalovali, da „v Avstriji ni Mirabeau-ov in Dantonov?“ Smo li mi v kakem steklenem salonu rekli, da „zavidamo Pruse?“ Smo li mi obžalovali, da „Avstrijski državni zbor nima moči Francoskega konventa?“ Nič tega nismo počeli mi. A vendar se glasite zdaj vi in vaši, ki so vse to počenjali, in ne imenujete sebe, ki ste vse to storili, ampak nas, ki nič tega nismo storili, veleizdajalce! Tedaj izdajalci so oni, katerih sorodnikov je ravnokar na tisuče in tisuče poklonilo adresno udanosti Nj. Veličanstvu? In to natolcevanje in zasramovanje tronu cesarskemu z dušo in krvijo dejansko udanega naroda bere državno pravdnštvo in — ne gane se, ne praša vredništva „Tagblattovega“ za ime pobalina, ki se kaj tacega pisariti drzne! — Kdo tedaj zmiraj navzdol in navzgor hujska? Mar hočete, da le vam daje ustava pravice, nam pa ne? In če se Slovenci na ustavni poti borujejo zoper sistemo, ki jim zadržuje ravnopravnost z Nemcem ali Lahom, podkupujejo li oni zato ustavo? Mi ne kratico volilnih pravic uradnikom; al da bi naše ljudstvo pri volitvah plesalo tako, kakor mu godejo uradniki, tega ne trpimo ravno vsled ustavne pravice ne. Je pa li to hujskanje ljudstva zoper gospósko? — Če mislite vi, da je pravo to, kar trdite vi, odgovarjamo vam, da dvomimo, da vaše je pravo; zato vam vaš Faustov citat povračamo z besedami tudi nam Slovencem znanega Faustovega „Skeptika“, ki govori:

„Auf Teufel reimt der Zweifel nur,
Da bin ich recht am Platze.“

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Obema zboroma, tukaj in v Pešti, ste vladi predložili načrt, kako dobiti onih 60 milijonov, ki jih Andrassy potrebuje za varstvo do danes ne še jasno znanih „interesov“ Avstrijskih ali, kakor službeni Dunajski in Peštanski časniki naglašajo, za razpostavljenje Avstrijsko-ogerske armade na Erdeljskem in v Dalmaciji, posebno v Boki Kotorski. — Dozdaj pretresata ta predlog še le dotična odbora, a ni dvombe, da ministerska večina državnega zbora ga sprejme čisto po vladnem načrtu.

— Odbor, ki pretresa novo pogodbo Avstrijsko-ogersko, je sprejel razmero doneskov za skupne državne stroške Avstrije in Ogerske tako, kakor je dozdaj bila: mi naj plačamo 70, Magjari pa le 30 odstotkov. Da večina zborova sprejme ta predlog, je že z žebljem pribito.

— Poslanec Groholski s še 25 poslanci Poljaki je stavil ministerstvu interpelacijo: ali res misli Avstrijska armada posesti Bosno, na kakošen povod in s katerim namenom, ali po dogovoru z vsemi velikimi vladami ali le s samo Rusijo? — Ministerstvo ni še odgovorilo na to vprašanje Poljakov, ki, kakor Magjari, bi danes raji kakor jutri imeli boj z Rusijo.

Francosko. Iz Pariza. — 1. maja se je odprla razstava s tako svečanostjo, kakor še nobena poprej; tudi nebesa so jo slavile z gromom in bliskom, z viharjem in ploho. Tu tolika svečanost, po deželi pa velike nadloge, kajti več fabrik je zaprtih zato, ker dela nimajo. Tudi Dunjsko razstavo leta 1873. so odprli z naslovom „volksirthschaftlichen Aufschwunges“, pa kmalu potem je prišel veliki „krah“ — denarni polom.

Iz Rima. — Nedavno je bil tukaj „republikanski kongres“, ki se je oziral tudi na „Italijanske brate“ v južnih Tirolih, Trstu in v Istri. Osnoval se je poseben odbor iz rogoviležev vseh dežel, iz katerih ima velika republika Italijanska obstati, kateri bode — kakor je nek Italijansk državnik rekel — sedanji kralj Humbert prav rad „iskren predsednik in pokrovitelj“. Avstrija bo res še marsikaj doživela, ko pride na Francoskem Gambeta na čelo republike in se kralj Humbert tudi vsede na republikanski prestol!

Iz Berolina. — Ko se je nemški cesar Vilelm 11. dne t. m. peljal po sprehodu popoldne domú, je na ulicah „pod lipami“ 21 let star človek po imenu Hödel, domá v Leipzigu, z revolverjem 2krat na nj strelil, pa ga nič zadel. V tem hipu so zgrabili hudodelnika, ki taji, da bi bil na cesarja strelil, rekši, da je le sam sebe hotel ubiti pred očmi cesarjevimi, da vidi, kaj siromaki trpijo, ki nimajo kruha. Preiskava bo razodela laž, ker se sliši, da je bil hudodelnik človek tiste liberalne sorte, ki ima na svojo zastavo pisano „socijalizem“. In kaj je mislil z umorom cesarjevim doseči ta socijalist? Cesar Vilelm je ljubljien in spoštovan vladar, al politika Prusko nemška nima središča v njegovi glavi; on ni to, kar je bil Peter Rusiji, Friderik Prusiji, Napoleon Franciji, da bi se z njegovo smrtjo premenila Nemčija.

O Rusko-turških zadevah se ni nič posebnega zgodilo. Dokler ne bo vrnil se Suvalov iz Petrograda nazaj, bo menda v unanji politiki vse pri miru. Rusija je jela kazati vso resnbnost v dejanji, Turški sultan je obljubil ravnati se točno po pogojih miru sv. Štefanskega. Dokler se Angleško brodovje ne umakne, je Rusom na tem ležeče, da dobé v svoje roke Varno in Batum; ti dve luki ne smete ostati odprti Angležem. — Na Angleškem tudi ni vse tako vneto za vojsko, kakor pišejo. Kraljici je namreč došla prošnja s 17.200 podpisi tergovcev in plemenitažev za ohranitev mirú, več jih je še na potu, isto tako se je čez 600 pooblaščenecv delavcev v Londonu oglasilo zoper vojsko. Nemčija, Švedska in Danska pa protestirajo zoper to, da bi prišlo Angleško brodovje v severno morje. — Turški sultan se boji svojih Turkov in je prav vesel, da so Rusi blizo Carigrada. — Kaj bo Avstrija storila s Turškimi begunci, se še zdaj ne ve; zato tudi ni znano, bo li zasedla Bosno in Hercegovino, ali ne. — Neutralitete Nemčije ne more nobena reč podreti. Kako je prijateljstvo Nemško in Rusko, o tem priča izrek cesarja Viljema samega, ki je rekel „da svojega žlahtnika ne bo pustil na cedilu.“ — Po vsem tem je politično obnebje zopet bolj jasno, čeravno trdijo, da na Nemškem se jim zdi vojska med Angleško in Rusijo bolj gotova, kakor ne.

Žitna cena

v Ljubljani 11. maja 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 26. — banaška 11 fl. 18. — turšice 6 fl. 60. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 6 fl. 34. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 5 kr. 100 kilogramov.